శ్రీమతి - స్టీల్ డ్రమ్ము

- తమిరిశ జానకి

"ఏవండీ! ఇవాళ మీకు సెలవే కదా?" భార్య సుందరవల్లి ప్రశ్నకి భయం భయంగా చూశాడు విశ్వనాథం.

ఏం కొంప మునగబోతోందో...

"షాపింగ్‌కు వెళ్దామండీ ఇవాళ...." కాఫీ అందిస్తూ ఆవిడగారన్న మాట ఆటంబాంబులా పేలింది విశ్వనాథం చెవుల్లో. గ్లాసందుకున్న చెయ్యి వణికిపోతోంది.

మొదటిసారి దొంగతనం చేస్తున్న వాడిచెయ్యిలా ఇలా వొణికిపోతోందేమిటి నా చెయ్యి? ఛ... ఛ... ఇదేం పోలిక? దొంగతనం చేసేవాడి చెయ్యి ఎలా వణుకుతుందో నాకేమన్నా అనుభవమా? నేనెప్పుడన్నా దొంగతనం చేశానా?

"ఏమిటి?.... షాపింగ్ అనగానే నోట్లో నాలికా కొండనాలికా రెండూ లేని వాడిలా అలా అయిపోయారు?"

"నాలుగేళ్ళా అయిదు నెలలా ఆరు రోజుల కిందటే ఆ రెండూ నాకున్నాయన్న విషయం మర్చిపోయాన్లే..."

"అబ్బో! పెళ్ళయి ఎన్ని రోజులైందో బాగానే లెక్క గట్టారే?"

"అదొక్కటే రోజూ లెక్క పెట్టుకుంటూ ఉంటాన్లే...."

"ఎందుకో?"

"పెళ్ళి నూరేళ్ళ పంట అంటారుగా! ఆ నూరేళ్ళూ ఎప్పుడు గడుస్తాయా అని రోజూ లెక్క పెట్టుకుంటూ ఉంటాను మరి...."

"మీలాంటి వాడిని కట్టుకున్నందుకు..."

"షాపింగ్‌కి ఎన్ని గంటలకి బయలుదేరితే బావుంటుందంటావు?"

షాపింగ్ అన్న ఆ మూడక్షరాలూ మంత్రం వేసినట్టు ఆమె మాటల్ని పూర్తి చెయ్యనీయకుండా ఆపాయి..."

"ఏం కొనాలి? మూడు రోజుల కిందటే కదా తీసుకెళ్ళాను షాపింగ్‌కి..."

"ఆ రోజు కొనుక్కున్న రెండు మ్యాచింగ్ బ్లౌజ్ పీస్‌లూ షేడ్ కొద్దిగా కనీ కనిపించకుండా తేడా ఉన్నట్టు ఇప్పుడనిపిస్తోందండీ... వేరేవి తీసుకుంటాను".

"సరే... ఇప్పుడు బ్రేక్‌ఫాస్ట్ ఏమిటి?"

"పెందరాళే అన్నం తిని బయలుదేరదామండీ. టిఫిన్ తింటే పెందరాళే అన్నం తిన్లేం కదా! వంట మొదలెట్టేస్తాను".

అయింది మంగళం... సెలవురోజు బ్రేక్‌ఫాస్ట్ హుళక్కి

నిన్న కొని తెచ్చిన వంకాయలు, మామిడికాయలు, కొబ్బరికాయ గుర్తొచ్చాయి విశ్వనాథానికి. పోన్లే గుత్తి వంకాయ కూరచేస్తుందేమో... మామిడికాయ పప్పులో వేస్తుంది. కొబ్బరికాయ పచ్చడీ చేస్తుందిలే. నిన్న చెప్పిందిగా అవన్నీ ఈ రోజు చేస్తానని పెందరాళే వడ్డించేస్తానంటోందిగా. టిఫిన్ పెట్టకపోతే పెట్టకపోయింది... భోజనం ఆ ఐటమ్స్ అన్నిటితో దిట్టంగా లాగించేస్తేసరి...

గడ్డం, స్నానం కానిచ్చి లొట్టలేసుకుంటూ పేపరు పుచ్చుకుని వాలు కుర్చీలో వెనక్కి జారబడ్డాడు.

ఏవో మంచి మంచి వాసనలు బాగానే వస్తున్నాయి. ముక్కు బాగానే పనిచేస్తోంది. ఎటొచ్చీ టిఫిన్ లేకపోతే పోయింది. రోజూ తాగే రెండోసారి కాఫీ కోటాకి అన్యాయం జరిగితే ఎలా? ఇంతవరకూ రాలేదు రెండోసారి కోటా... వంటింటి దగ్గరకెళ్ళి అడగడానికి భయం,తొందరగా తెమలాలి కదండీ... అంటూ ఏదన్నా పని అందుకోమంటుందేమో.... ఇరుక్కుపోవాలి. ఈవిడగారికి ఎదురుగా ఏదన్నా ఆకారం కనబడిందంటే చాలు పని చెప్పకపోతే తోచదు. ఏ పనీ లేకపోతే ఆశమ్మ పోశమ్మ కబుర్లన్నా వినమంటుందక్కడ నిలబడి. నమ్మడానికి లేదు. తన జాగ్రత్తలో తనుండాలి. బెట్టుగా కూర్చున్నాడు. లేవలేదు. వీధి గుమ్మంలో అలికిడైంది. కుర్చీలోంచే ఒంగిచూశాడు. "పాత పేపర్లండీ...." నల్లబనీను ఎర్రలుంగీ మెట్టు మీద కూర్చున్నాడు. "ఇదుగో... పాతపేపర్లు కావాలా?" వంటింట్లోకి వినిపించేలా ఓ కేక వేశాడు.

"పాత పేపర్లా? నాకెందుకూ? నేనిక్కడేమన్నా అలమార్లు దులిపి సద్దుతున్నానా?"

"అక్కర్లేదుటోయ్..."

వెర్రాడిని చూసినట్టు అదో రకంగా ఓ చూపు చూశాడు వాడు.

"ఈ రోజు రమ్మని పాత పేపర్లు చాలా ఉన్నాయని మొన్న చెప్పారండీ అమ్మగారు..." మెల్లగా నసుగుతున్నట్టే అన్నాడు వాడు.

ఓహో! పాత పేపర్లు కొనేవాడా? వీడినిక్కడి నుంచి తొందరగా పంపించేయడం మంచిది. లేకపోతే ఇప్పుడీ పేపర్లిచ్చే పని తనకంటుకోదూ! గబగబా వీధి గుమ్మంలోకెళ్ళి "ఈ రోజు కుదరదుట. ఇంకో రోజు ఇస్తారట వెళ్ళమని" వాడికేదో రహస్యం చెప్తున్నట్టు చెప్తుంటే భయం భయంగా చూస్తూ సడన్‌గా ఈయన మెంటల్ ఎప్పుడైపోయాడు అనుకుంటూ ఓ జాలి చూపు ఒకటి విసిరి మనసంతా సానుభూతి నింపేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు పాత పేపర్లా మొహం చేసుకుని.

కాఫీ కోసం నోరు పీక్కుపోతోంది. వంటింట్లోకి ఓ పిలుపిచ్చి తన గొయ్యి తనే తవ్వుకున్నాడు. రెండు అష్టోత్తరాలూ ఒక సహస్రనామం వినపడ్డాక రెండు మూడు గిన్నెలూ

రెండు మూడు ప్లేట్లూ ధమధమలాడుతూ గంటలు మోగించాక కాఫీ వచ్చింది. పాలు తక్కువయ్యాయో ఎక్కువయ్యాయో డికాక్షన్ ఎక్కువైందో తక్కువైందో పంచదార ఎక్కువైందో తక్కువైందో అసలది కాఫీయో వేడినీళ్ళో ఏదీ కూడా ఇద్దమిత్థమని చెప్పలేని ద్రావకం. ఫస్టు కోటాకి ఈ కాఫీకి ఎందుకిలా టేస్టులో తేడా వచ్చింది?

"ఎక్కడ పెట్టానో ఆ ఎర్ర హ్యాండ్‌బ్యాగ్ కనబడితే ఒట్టు..." వెళ్తూ వెళ్తూ సుందరవల్లి అన్న ఆ డైలాగ్ వినబడి కాఫీ కుడితిలా ఎందుకైందో అర్థమైపోయింది.

"బతుకంతా వెతుకులాటే... ఎక్కడ పెట్టానో గుర్తుండి చావదు కదా!"

సానుభూతి చూపిస్తే ఇప్పుడదేదో తన్నే వెతికి పెట్టాల్సి వస్తుంది. ఆ సానుభూతేదో తన మీద తనే చూపించుకుంటూ ఆ గుక్కెడు కాఫీ ముక్కుకింద గోతిలో పోసేయటం నయం. పదకొండింటికల్లా భోజనానికి పిలుపొచ్చింది.

నోట్లో నీళ్ళూరుతూ ఆవురావురుమంటూ వెళ్ళి కూర్చున్నాడు ఎప్పుడో నెల్లాళ్ళ కిందట చేసిన కారప్పొడీ... ఈ పూట వండిన అన్నం ఉన్నాయి కంచంలో. ఓ పక్కన చారుగిన్నె... ఓ ప్రక్కన మజ్జిగ గిన్నె ఉన్నాయి డైనింగ్ టేబుల్ మీద. తను కూర్చున్న కుర్చీతో పాటు డైనింగ్ టేబుల్ కూడా దభీమని కింద పడినట్టనిపించింది.

"తినండి" తను తినడం మొదలెట్టేసింది సుందరవల్లి.

"ఇంకా ఏమిటి తినేది.... ఖంగుతిన్నానుగా!"

"అబ్బా! మీరు మరీను... మనం షాపింగ్‌కి వెళ్ళాలి కదా! వంటలొండుకుంటూ వంటింట్లోనే గడిపేస్తే నేనెప్పుడు రెడీ అవగలను చెప్పండి... అందుకే ఈ పూటకిలా అన్నం ఒక్కటే వండాను. చారు రాత్రిది కాస్త ఫ్రిజ్‌లో ఉంటే వెచ్చబెట్టాను. రాత్రి పదిన్నరకి టీ.వి. సీరియల్‌లో హీరోయిన్ పడే కష్టాలు చూసి ఏడుస్తూ పడుకున్నాను. పాలు తోడు పెట్టడం మర్చిపోయాను. అందుకే రాత్రి మిగిలిపోయిన ఆ ఒక్క చెంచాడు పెరుగునీ మనిద్దరికీ సరిపడా పల్చగా మజ్జిగ చేసేశాను".

మజ్జిగ గిన్నెలోకి మళ్ళీ మళ్ళీ చూస్తూ నిట్టూర్చాడు.... మజ్జిగా అది తెల్లనీళ్ళు కావూ? ఓ సున్నబ్బొట్టేవన్నా పడి అలా తెలుపు రంగులోకి మారాయేమో నీళ్లు!

"అసలు మీకు జాలీ దయా ఏ కోశానా లేవండీ. హీరోయిన్ కష్టాలు తల్చుకుని తల్చుకుని పక్కమీద నేనేడుస్తూ పడుకుంటే మీపాటికి మీరు గుర్రెట్టి నిద్రపోతున్నారు... ఓదార్చలేదు నన్ను...."

"టీ.వి.లో సీరియల్స్ కోసం కూడా నిన్నెక్కడ ఓదారుస్తూ కూర్చోగలన్నేను?" నీరసంగా మూలిగింది మనసు...

ఔనుగానీ... మరి ఇందాక అంత మంచి మంచి వంటల ఘుముఘుమలొచ్చాయి.

అన్నం ఒక్కటే వండానంటావేంటి?" నమ్మలేనట్టు చూశాడు.

"అవా? ఆ ఘుమఘుమలు పక్క వాటా వాళ్ళవి. వాళ్ళింటికెవర్నో భోజనానికి పిల్చిందావిడ."

"ఒకవేళ మనల్ని కూడా భోజనానికి పిల్చిందేమో ఆవిడ కాస్త జ్ఞాపకం తెచ్చుకో... వెళ్ళకపోతే ఫీలవరూ వాళ్ళు?"

"అంత సీనేం లేదులెండి... నేనావిడతో మాటాడ్డంలేదు..."

"అదేం పాపం?"

"పాపాలు మీవి.... వాళ్ళు ఇరవై తొమ్మిది ఇంచీల టీ.వి. కొన్నారు. వాళ్ళా టి.వి. కొన్నరోజే మీకు చెప్పాను. మనకీ అలాంటి పెద్ద టీ.వి. కొని తీసుకురమ్మని. ఇరవై ఐదు ఇంచీల ఈ మన టీ.వి. ఎక్స్చేంజి ఆఫర్లో మార్చెయ్యమని... మీరు వినిపించుకోవట్లేదు... అలాంటి టీ.వి. మీరు కొనేదాకా నేను వాళ్ళింటికెళ్ళను.. ఆవిడతో మాట్టాడను..."

నీ మంగమ్మ శపథం నా మంచి భోజనానికి తెచ్చింది కదా ముప్పు.... పక్కింట్లోంచి వస్తున్న ఘుమఘుమలు పీలుస్తూ కారప్పొడీ చారుతో జ్వరంపడి లేచినవాడిలా కతికాడు కాస్తన్నం... ఎన్నో లంఖణాలు చేసిన వాడిలా అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళి రెడీ అయిపోయి నేను రెడీ నువ్వు రావడమే ఆలస్యం అంటూ వచ్చి టీ.వి. ఎదురుగా కూర్చున్నాడు.

ఎంతసేపు గడిచినా గదిలోంచి ఇవతలికి ఊడిపడదాయె!

"ఏమిటింకా తెమల్లేదా?"

"మీ మొగ జన్మ హాయి... జళ్ళు... బొట్లు గిట్లు మేచింగులూ ఏవీ లేవుగా! నిమిషంలో క్రాపు దువ్వుకుని ఎగబడిపోతారు. నడు... నడు... అంటూ ఇందాక ఎర్రచీర కట్టుకున్నాను. దానికి మ్యాచింగ్ హ్యాండ్‌బ్యాగ్ ఎక్కడ పెట్టేశానో... ఏ అలమార్లో కుప్పలో ఉందో ఎంత వెతికినా కనపడలేదు. అందుకని, ఆ చీరా జాకెట్టూ మార్చేసి ఇప్పుడు నీలం రంగు బట్టలు కట్టుకున్నాను. దీనికి మ్యాచింగ్ జడ చివర పెట్టుకునేందుకు నీలం రంగు రబ్బర్ బ్యాండ్స్ ఉన్న ప్యాకెట్ కనిపించట్లేదు. అది వెతుక్కుంటున్నాను." గదిలోంచి ఇవతలికొచ్చి విచార వదనంతో చెప్పింది. "జాకెట్ మ్యాచింగ్ వేసుకున్నావు. బొట్టు మ్యాచింగ్ పెట్టుకున్నావు. మెడలో దండ మ్యాచింగే... చేతికి గాజులూ మ్యాచింగ్‌వే వేశావు... తలలో పూలు నీలం రంగు డిసెంబరు పూలూ... ఇంత ఇదిగా నీలం రంగులో మునిగినట్టు సింగారించుకున్నావు. ఇంక ఒక్క ఆ జడ చివరెక్కడో పెట్టుకునే ఆ చిన్న రబ్బరు ముక్క మ్యాచింగ్ దొరకలేదని గంటలకు గంటలు గడిపేస్తున్నావు కదా! ఇంకోటేదో పెట్టుకో".

"ఏమిటి? చిన్న రబ్బరు ముక్కా?" ఏదో ఘోరమైన మాట వినకూడని మాట విన్నట్టుగా ఉన్నాయి ఆ చూపులు.

"రోడ్డు మీద వెళ్తుంటే అదే ఎవరి కంటో పడుతుంది. వేరే రంగుది పెట్టు
మ్యాచింగ్ కాదని అనుకోరూ? ఎంత అసహ్యంగా ఉంటుంది? తల్చుకుంటేనే సిగ్గేస్తా

జడ చివర ఎక్కడో పెట్టుకునే రబ్బర్ బ్యాండ్ మ్యాచింగ్‌లో కూడా తేడా రా
దానివి. ఆ రోజు కొనుక్కున్న చీరలకి మ్యాచింగ్ బ్లౌజ్ పీసులు తేడాగా ఎలా తీసుకున్నా

నా గడ్డం పెరిగే దాకా బట్టల కొట్లోనే ఉన్నాంగా ఆ రోజు. "ఏమిటాలోచిస్తున్నా

"అబ్బే! ఏముందీ? నీ మ్యాచింగే... పక్క వాటాలో ఆవిడ దగ్గరేమన్నా ఉం
రంగుది... అడిగి తీసుకురానా వెళ్ళి అని ఆలోచిస్తున్నా..."

గుత్తి వంకాయ కూరా... సాంబారు వాసనలు గాలిలో తేలితేలి వచ్చి గాలిలో
ఆ వాటా వైపు వెళ్ళమంటున్నాయి.

"చాల్లెండి వేళాకోళం... అయినా మీరు ఇరవై తొమ్మిది ఇంచీల టీ.వి.
మన పక్క వాటాలో ఇంకోళ్ళున్నారన్న విషయం మర్చిపోండి".

"అబ్బెబ్బె! నీకోసమే ఆలోచించానంతే...."

"ఏం పర్వాలేదు. ఈ ఒక్కటీ మ్యాచింగ్ లేకపోతే కొంపేం మునిగిపోదు.
బయలుదేరుదాం".

అబ్బో! పర్వాలేదే... తనకి తెలియకుండానే తన మాట మంచి ఫలితాన్నే
రథం కదిలింది.

ఇల్లు తాళం పెట్టబోతుంటే అడిగింది "క్రెడిట్ కార్డు పెట్టుకున్నారా జేబులో

"రెండు జాకెట్ ముక్కలేగా కొనేది... క్రెడిట్ కార్డు దేనికి?"

"మీకెందుకులెండి కష్టం. ఎక్కుడుందో చెప్పండి నేనెళ్ళి తీసుకొస్తాను."

"ఉందిలే జేబులో..." స్కూటర్ వైపు నడిచాడు.

ఎప్పుడో చదివిన కవనశర్మగారి "అర్థాంగుల ఆర్థిక సూత్రాలు" తన పెళ్ళ
నుంచి అనుభవంలో చూస్తూనే ఉన్నాడు. కందిపప్పుతో మొదలెట్టి కంచిపట్టు
వెళ్ళిపోతుంది ఆడవాళ్ళ షాపింగన్నారు కవనశర్మగారు.

బజార్లో వెళ్తుంటే ఓ పెద్ద స్టెయిన్‌లెస్ స్టీల్ షాపు ముందు పెద్దగా అరిచింది "

ఆ షాపు ముందు స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసుకోబోతున్న ఓ బట్టతలాయన
ముందుకి తూలిపడబోయి నిలదొక్కుకుని పక్కకి చూశాడు. ఆయన కళ్ళకే కన
ఉండి ఉంటే తామిద్దరూ భస్మం అయిపోయి ఉండేవారనిపించింది.

"ఏంటి? ఈ మధ్య స్టీల్ షాపుల్లో కూడా బట్టలమ్ముతున్నారా?"

"జోకులొద్దుగానీ ఎదురింటావిడ పెద్ద స్టీల్ డ్రమ్ము కొని బాత్‌రూమ్‌లో పెట్టుకుంది. నీళ్ళ ప్రాబ్లెమ్ కదా! ఊరంతా స్టీల్ డ్రమ్ముల్లో నీళ్ళు నింపి పెట్టుకుంటోంది. మనం కూడా అలాంటి దొకటి కొనుక్కెళ్దాం ఇప్పుడు. గంగాళం షేపులో... ఎంత బావుందో... స్టీల్‌ది.."

"కొనకపోతే ఆ ఎదురింటావిడతో కూడా మాటలు కట్టా?"

"బాగానే అర్థం చేసుకున్నారుగానీ... పదండి... డ్రమ్ము బేరం చేద్దాం".

'మనింటి పక్కనే నాలుగడుగులు నడిస్తే స్టీల్ షాపుంది కదా! కావాలంటే అక్కడ కొనుక్కుంటే అతనే వాళ్ళ పని కుర్రాడి చేత ఇంటికి పంపిస్తాడు. ఇంత దూరం నుంచి మోసుకుపోవాలా ఏంటి? మనిల్లు ఊరికాచివర, ఈ బజారేమో ఈచివర... మనింటి దగ్గర అన్ని రకాల కొట్లూ ఉన్నాయి. ఏం కావాలన్నా దొరుకుతాయి. రెండు నిముషాల్లో నడిచి ఏం కావాలన్నా తెచ్చుకోవచ్చు. అక్కడేవీ కొనవు... కొననియ్యవు" అన్నింటికీ... ఆఖరుకి పచ్చి మిరపకాయ కావాలన్నా అగ్గిపెట్టె కావాలన్నా ఈ మూలకి... ఇంత దూరం ఈ బజారు వచ్చే కొనాలంటావు. ఆ వంకని రెండు రోజులకోసారి బండిమీద ఊరేగించమంటావు... పెట్రోల్‌కెంత అవుతుందో ఆలోచించవు... ఇంటి దగ్గరేం కావాలన్నా దొరుకుతున్నప్పుడు రెండడుగులేసి వెళ్ళి తెచ్చుకోవచ్చు కదా! ఏంటో? ఎన్నిసార్లు చెప్పినా వినిపించుకోవు..."

"సరేలెండి... మీ దండకం ఎప్పుడూ ఉన్నదేగా... మనింటి దగ్గర కొట్లోనే కొంది మన ఎదురింటావిడ... నేనూ అక్కడే కొంటే నా గొప్పేముంది? మెయిన్ బజారుకొచ్చి కొంటే గొప్పగానీ..."

"నీ గొప్పలన్నీ నా తిప్పలకే... అయినా ఇంకోసారి ఆలోచించు... ఉప్పు నీళ్ళా స్టీల్ దాంట్లో స్టోర్ చేసుకోవడం ఎందుకు?"

"ఉప్పునీళ్ళో పప్పునీళ్ళో ఉన్న నీళ్ళే స్టోర్ చేసుకుంటాను... లేని నీళ్ళు నేనెక్కడి నుంచి తేగలను? మీకేం తెలియదుగానీ ఊరుకోండి...."

డ్రమ్ము ఖరీదెంతో కనుక్కుని ఖంగుతింది. తమింటి దగ్గర కొట్లోకంటే చాలా ఎక్కువే చెప్పాడు. ఎంత బేరం ఆడినా కూడా ఎక్కువ అవుతుంది అక్కడి కంటే. పైగా ఇక్కడి నుంచి ఇంటికి దీన్ని చేరవేయడానికి ఏ బండినో మాట్లాడాలి.... అదో ఖర్చు... అంతా కలిసి తడిసి మోపెడు... ఆయన చెప్పినట్టు... కానీ తప్పదు... ప్రిస్టేజి కొశ్చెన్ కదా!

చాలా రోజుల తర్వాత కనిపించిన తన స్నేహితుడొకడు పలుకరిస్తే అతనితో మాట్లాడుతూ కొట్టు బయట నిలబడ్డాడు విశ్వనాథం. సంతోషించింది సుందరవల్లి.

ఆయనగారు పక్కనుంటే బేరాలడనివ్వరూ.... ఇది బావులేదని అదీ... అది బావులేదని ఇదీ... గంటసేపు చూడనివ్వరు... అన్నీ ఓలాగే ఉన్నాయిలే... ఏదో ఒకటి తీసుకోపదపద అంటారు...

అందుకే ఆ స్నేహితుడెవరో కనీసం ఓ గంటసేపైనా కబుర్లేసుకుంటే బావుండు ననుకుంటూ రంగంలోకి దిగింది.

"ఈ డ్రమ్ముకి ఈ ప్రక్కన చిన్న సొట్టలా కనపడుతోంది... ఇదొద్దు. ఇంకోటి తియ్యి..."

"అబ్బే! దీనికేమిటో ఈ పక్కన చిన్న మచ్చ ఉంది... ఇదీ ఒద్దు... ఇంకోటి తియ్యి....

"ఓరే రంగా! ఓ స్టారిట్రారా..." కౌంటర్‌లో కూర్చున్న యజమాని పిలవడంతో ఇంకో డ్రమ్ము తెచ్చి సుందరవల్లి ఎదురుగా పెట్టి యజమాని దగ్గరకి వెళ్ళాడు ఆ కుర్రాడు.

ఆ డ్రమ్ము చుట్టూ తిరిగి శల్యపరీక్ష చేసింది సుందరవల్లి.

"ఊఁ... ఎక్కడా ఏ సొట్టా లేదు... కానీ అడుగుభాగం ఎలా ఉందో.."

అతి కష్టంమీద దాన్ని పైకెత్తింది... అంతే...

కెవ్వుమన్న కేకవినపడి ఆ కొట్టు యజమాని, కుర్రాడు.. బయట నుంచి విశ్వనాథం, స్నేహితుడూ పరుగెత్తుకొచ్చారక్కడికి.

అబ్బో! అమ్మో! అయ్యో!.... అంటూ గోలపెడుతోంది కాలు పట్టుకుని కింద చతికిలపడున్న సుందరవల్లి.

ఓ పెద్ద భూతాన్నో దయ్యాన్నో చూసినట్టు చూస్తోంది ఆ స్టీలు డ్రమ్ము వంక. కళ్ళల్లో [illegible]

"[illegible] నా పాదం" రాగం తీసింది భర్త వంక చూసి.

[illegible] ప్రశ్నార్థకం కలగలిసిపోయాయి.

[illegible] అన్న పాట విన్నాడు తను...

[illegible] పాదం అన్న పాటా విన్నాడు.

[illegible] నా పాదం అన్న ఈ పాట ఎక్కడా విన్నట్టులేదే...

[illegible] సుందరవల్లి కెవ్వుకెవ్వుమంటూనే విశ్వనాథం కళ్ళముందు [illegible] ఆరు వారాల పాటు తన చేత సేవలు చేయించుకుంటున్న భార్య రూపం [illegible] నేలమీద చతికిలపడి పోయాడు తను కూడా శ్రీమతిగారి పక్కన.

★☆★☆★